

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STEVENSON, STEVE, sir

Răzbunare pe Muntele Fuji / Sir Steve Stevenson ; il. de Stefano Turconi. -

București : RAO Distribuție, 2023

ISBN 978-606-006-828-0

I. Turconi, Stefano (il.)

821.131.1

RAO Distribuție

Str. Bărgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România

www.raobooks.com

www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca S.p.A. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.

Toate drepturile rezervate.

© 2016, Atlantyca S.p.A., Italia

© RAO Distribuție, 2021

pentru versiunea în limba română

După o idee originală de Mario Pasqualotto în colaborare cu Adriano Barone

Ilustrații: Stefano Turconi

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.

Titlu original: *Vendetta sul Monte Fuji*

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 - 20123 Milano -

Italia - foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

Traducere din limba italiană:

Elena Bănică

prin LINGUA CONNEXION

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc - electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiare și înregistrare audio - fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

2023

ISBN 978-606-006-828-0

Sir Steve Stevenson

RĂZBUNARE PE MUNTELE FUJI

Ilustrații de
Stefano Turconi

CUPRINS

Începe ancheta / 11

1. Operațiunea bonsai / 21
2. Tokio / 32
3. La poalele Muntelui Fuji / 44
4. Furtul / 59
5. Suspecții de serviciu / 75
6. Martorul / 94
7. Singura soluție posibilă / 107
8. Ranchiună din trecut / 119

Misiune îndeplinită / 133

blocat la jumătatea drumului. Cuprins de euforie, nu-și dăduse seama că se lovise la spate atunci când căzuse de pe scară.

– Au! a exclamat încovoiat. Asta e mai rău decât o împunsătură de cactus! Și acum ce mă fac?

Era nevoit, și de această dată, să apeleze la geniala lui verișoară Agatha pentru a duce la bun sfârșit misiunea.

În sera de la Mystery House era în desfășurare o operațiune delicată. Agatha Mystery, de doisprezece ani, care visează să devină scriitoare de romane polițiste, îl urmărea pe Mr. Kent, majordomul ei corpolent, care îngrijea un bonsai. Bărbatul era pasionat de acei ciudați copaci în miniatură: un hobby care spunea multe despre firea lui răbdătoare. Uneori era nevoie chiar și de zece ani pentru a crește o astfel de minune în miniatură.

În acel moment era ocupat cu înfășurarea unui cireș, astfel încât ramurile și trunchiul să ia forma

dorită. Agatha îl ajuta ținând bine întinsă fâșia de rafie, o fibră naturală. Își ridicase năsucul cărn în sus, fascinată de precizia cu care mâinile enorme de fost boxer ale lui Mr. Kent se mișcau cu siguranță.

– Nu este o operațiune care se face repede, i-a explicat el. Rafia trebuie legată cu un nod, apoi udată cu apă vreme de câteva ore.

Liniștea din seră era întreruptă doar de mieunatul lui Watson, motanul siberian cu blana lungă pe care Agata-l primise de la părinții ei. Cei doi aventurieri neobosiți se aflau acum în Montana, în Statele Unite, unde studiau oasele unui Tyrannosaurus Rex vechi de șaizeci și opt de milioane de ani.

Motanul se învârtea curios în jurul stăpânei lui, care spuse în șoaptă:

– Stai cuminte, Watson. Aproape că am terminat.

După ce a înfășurat cireșul, Mr. Kent i-a cerut Agatheii foarfeca. Cu un gest precis și atent,

majordomul a tăiat moațele nodului, scoțând limba mulțumit: gest care a făcut-o pe fată să râdă.

Apoi a îndoit o ramură până în poziția dorită în timp ce scriitoarea aspirantă îl lega cu o ață.

În acel moment, omul-bun-la-toate a ridicat plântuța zâmbind:

– Ce părere aveți, domnișoară?

– O adevărată capodoperă, Mr. Kent.

Bărbatul a roșit și i-a deschis ușa serei: soarele apunea, aruncând reflexe superbe pe acoperișul de la Mystery House. Agatha i-a aruncat ghemul de rafie lui Watson, care a început să se joace cu el. Dar, puțin timp mai târziu, motanul s-a oprit ațintindu-și privirea într-un punct din afara proprietății.

Agatha și Mr. Kent au ridicat și ei privirile: o siluetă se apropia din depărtare, agitând brațele în direcția lor. Cei doi s-au oprit să privească perplecși. Abia după niște minute bune, oaspetele, care mergea extrem de încet, a fost suficient de aproape pentru a putea fi recunoscut.

– Mi se pare mie, sau acela este domnișorul Larry? a spus Mr. Kent mirat.

Agatha a alergat spre el.

– Ești bine? l-a întrebat. De obicei vii aici valvârtej. Ai pățit ceva la spate?

– Exact, a spus băiatul cu un geamăt în timp ce-și masa șoldurile. Am avut un mic accident casnic. E numai vina cactusului, la naiba!

Agatha a afișat o mină amărâtă, dar Larry a făcut un efort ca să zâmbească.

– Nu-ți face griji, dragă verișoară: după cum vezi, pot merge fără probleme, trebuie doar să fac totul extrem... ehem... de încet. Dar nu asta contează! Eu am venit ca să...

– Ca să-mi ceri ajutorul pentru o nouă misiune de la Eye International, nu-i așa? a ghicit ea.

– Iar ai nimerit-o! De fapt, de data asta, aș fi putut s-o duc la bun sfârșit și singur, dar, după cum vezi, nu sunt chiar în formă.

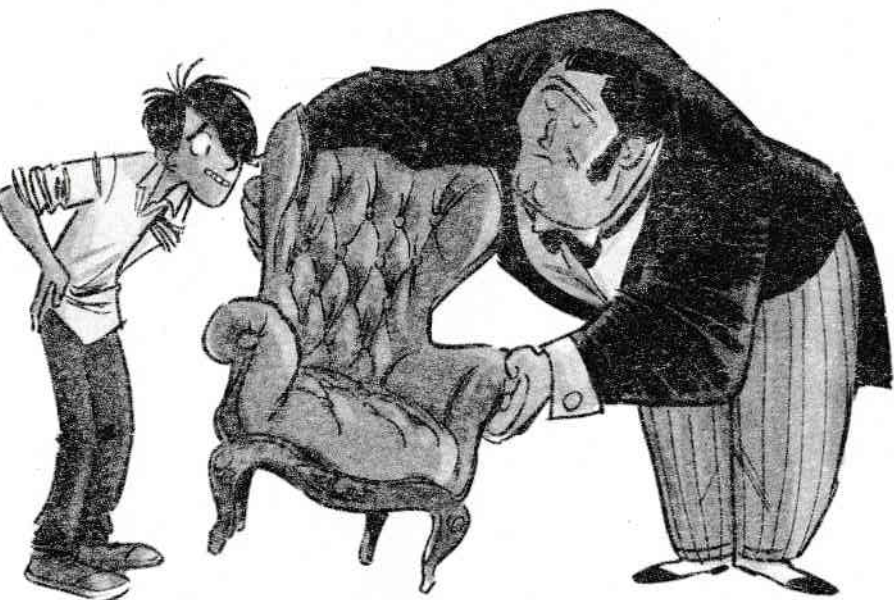
Au intrat cu toții în casă, în timp ce Watson, alergând după ghem, a trecut printre picioarele lui

Larry, fiind pe punctul de a-l dărâma! Mr. Kent l-a prins din zbor de braț pe băiat, în vreme ce Agatha a prins motanul:

– Treci încoace, Watson!

Stăpâna casei l-a poftit pe verișorul ei să ia loc. Dar Larry se mișca atât de încet, încât Mr. Kent a ridicat fără niciun efort un fotoliu și l-a pus lângă tânărul detectiv, care a reușit, astfel, să se așeze, în sfârșit.

– Despre ce e vorba de data asta? a întrebat Agatha.

– De un noroc chior. Trebuie să-i asigurăm paza nici mai mult, nici mai puțin decât lui... Goro Saitama!

– Ah, autorul seriei *Detectivul Akechi*, corect?

– Citești și tu acele benzi desenate? a întrebat Larry.

Agatha a zâmbit:

– Dragul meu verișor, sunt benzile desenate *manga* pe care tu le preferi și-mi vorbești mereu despre ele. Nu trebuie să caut în sertărașele memoriei mele pentru a-mi aminti.

El a afișat o mină jenată. Dincolo de faptul că avea cunoștințe enciclopedice din aproape orice domeniu, dincolo de intuiția ei și de incredibila ei capacitate de deducție, verișoara lui își amintea mereu chiar și cele mai mici detalii, folosindu-se de ceea ce ea numea sertarele memoriei și în care arhiva tot ceea ce vedea sau citea sau poveștile pe care le auzea.

– Și cum de trebuie să păzim un autor de *manga*? a întrebat fata curioasă.

– Am studiat o parte din dosar venind încoace, a răspuns el. Maestrul Saitama a fost victima unei tentative de jaf. Cineva a încercat să fure un episod din *Detectivul Akechi* la care autorul încă mai lucra, iar redactorul-șef de la editura care-i publică lucrările a cerut ajutor în cazul că hoțul va încerca din nou să dea lovitura.

Agatha s-a întors către planiglobul atârnat în salonul de la Mystery House.

– Călătoria cu avionul până la Tokio va dura unsprezece ore și jumătate, deci vom avea tot timpul să studiem bine dosarul pe care ți l-a trimis Eye International, a spus. Te voi ajuta cu plăcere, asta și pentru că acum este momentul ideal pentru a vizita Țara Soarelui Răsare, știi?

Larry era confuz:

– Cum așa? Are loc vreun târg de benzi desenate de care nu am auzit?

– Este începutul lui aprilie, a spus ea zâmbind. Este perioada în care înfloresc cireșii! Există o sărbătoare tradițională, numită *Hanami*, când se

admiră arborii în floare. Sper să avem timp, pe lângă misiune, să mai fim și turiști.

Larry și-a aranjat nervos părul negru ca smoala.

– Uh-oh, apropo de timp, a murmurat. Agentul UM60 a spus că am zborul peste trei ore. Din păcate, din cauza spatelui meu avariat, mi-a luat o oră numai ca să ajung aici...

– Domnișorule, ar fi trebuit să ne anunțați și veneam noi să vă luăm, a intervenit politico Mr. Kent.

– Nu mi-a trecut prin cap, s-a scuzat Larry fâstâcit.

– În regulă, asta înseamnă că nu avem timp de pierdut! a intervenit Agatha. S-a apropiat de planiglobul pe care prinsese, în decursul anilor, numele și fotografiile membrilor numeroasei familii Mystery care trăiau prin toată lumea.

– Mr. Kent, având în vedere că Larry nu se poate mișca, te pot ruga să pregătești și bagajele lui?

Majordomul a făcut un semn afirmativ. De ceva vreme pusese deoparte o mică garderobă de mărirea băiatului.

– Între timp, să vedem dacă la Tokio avem vreun Mystery care să ne ajute... Cum să nu?! Unchiul Chadwick, pe care-l știe toată lumea drept Chad! Ajutorul lui o să fie important într-o astfel de anchetă.

– Cum așa? a întrebat Larry.

Agatha și-a mângâiat vârful nasului.

– Păi, unchiul s-a născut în Hawaii, dar cu ani de zile în urmă s-a mutat în Japonia pentru a-și urma marea pasiune, *sumo*.

– Țsta e sportul ăla în care niște luptători uriași încearcă să se doboare unul pe altul și să-și împingă adversarul dincolo de un cerc desenat pe jos? a întrebat băiatul. Am avut și un joc video în care puteai simula niște lupte în toată regula.

– Corect. Și, dacă nu greșesc, unchiul Chad este destul de cunoscut, a spus Agatha ridicând receptorul telefonului. Un bărbat așa masiv ca el ar putea fi util într-o misiune de supraveghere.

În timp ce fata forma numărul, Mr. Kent s-a îndepărtat pentru a pregăti bagajele.

Larry a încercat să se ridice pentru a-l ajunge din urmă.

– Stai puțin, vin să te ajut... AUUU! Spatele!

– Nu vă faceți griji, domnișorule, a spus rar omul-bun-la-toate. Având în vedere starea dumneavoastră, ar fi mai bine să vă odihniți.

– Sunt de acord... atunci am o întrebare. Știu că tu te pricepi bine la botanică, nu-i așa?

– Mă delectez cu nobila artă a bonsaiului, dar nu aș putea spune că sunt un expert! În orice caz, spuneți-mi care este întrebarea.

– Pai... uite... știi ceva despre cum trebuie tunși cactușii?

